

JAK WYGLĄDAJĄ ŚWIĘTA WIELKIEJ NOCY W KOŚCIELE EWANGELICKO-METODYSTYCZNYM?

Tym co określa sposób przeżywania okresu Świąt Wielkanocnych w naszym Kościele jest wyrosła na ustaleniach ewangelicyzmu wiara i pobożność. Ewangelicyzm oznacza zakorzenienie chrześcijańskiej wiary w Piśmie Świętym, a zwłaszcza w Ewangelii (co widać np., w wystroju naszych Kościołów, gdzie na ołtarzach leży otwarta Biblia). To zakorzenienie wyraża się w pobożności, liturgii nabożeństw i refleksji religijnej, budowanej na podstawowych zasadach protestantyzmu: Jedynie Pismo, Jedynie Chrystus, Jedynie Wiara i Jedynie Łaska. Oznacza to, że w centrum życia naszego Kościoła stoi Pismo Święte. Drugi człon nazwy naszego Kościoła wskazuje na metodyczne, czyli przemyślane i zorientowane na cel praktykowanie naszej wiary – tym celem jest osiągnięcie świętości (Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty! 1 P). Naszą więź z Bogiem pogłębiamo i umacniamy, korzystając z ustanowionych przez Niego środków łaski, jakimi są: modlitwa, zarówno indywidualna jak i w społeczności z innymi (nabożeństwa); studiowanie Pisma Świętego, tzn. czytanie go i słuchanie oraz medytacja nad nim; przyjmowanie sakramentu Wieczerzy Pańskiej oraz post i „braterskie rozmowy” (czyli rozmawianie o wierze i jej praktyce z innymi chrześcijanami).

Powyzsze zalozenia okreslaja liturgie naszych nabozenstw, ktore sa glownie nabozenstwem Slova Bozego. Stad w naszych nabozenstwach Wielkanocnych nie ma tradycji przynoszenia palm, pokarmow, przygotowywania grobow Pańskich i etc. Nasza liturgia stawia sobie za cel przezywanie wydarzen wielkanocnych, budowanie naszej wiary w duchowy sposob – za posrednictwem czytania, sluchania i rozważania Pisma Świętego.

Święta Wielkanocne w Kościele Ewangelicko-Metodystycznym poprzedza Okres Wielkiego Postu, nazywanego również w naszym Kościele Okresem Pasyjnym. W tym czasie na niedzielnych nabożeństwach śpiewane są pieśni pasyjne oraz czytane i rozważane są lekcje Pisma Świętego, których celem jest pogłębienie wiary w Chrystusa Zmartwychwstałego. Jest to tym samym dla nas okres przygotowywania się do głębszego, bardziej świadomego i radosnego przeżywania wydarzeń Wielkiej Nocy.

W ostatnią niedzielę Okresu Pasyjnego, czyli Niedzielę Palmową na nabożeństwie wspominamy wydarzenie związane z triumfalnym wjazdem Jezusa do Jerozolimy. Natomiast Wielki Piątek jest dla nas jednym z najważniejszych świąt. Wtedy śpiewając pasyjne pieśni, czytając biblijne teksty Męki Pańskiej wspominamy okrutną, a zarazem odkupieńczą śmierć Chrystusa. Nabożeństwo Wielkopiątkowe połączone jest również z liturgią spowiedzi powszechnej i sakramentu Komunii Świętej (udzielanej wiernym pod postaciami chleba i wina). Uczestnictwo w Wieczery Pańskiej (tak określamy również Komunię Św.) powala nam szczególnie przeżywać spotkanie z żyjącym Jezusem, już nie tylko we wspólnocie wierzących, ale także w słowie i w sakramencie. Niedziela Wielkanocna jest najważniejszym i najradośniejszym świętem w kalendarzu liturgicznym naszego Kościoła. Na początku nabożeństwa uroczyście ogłaszamy, że Chrystus Zmartwychwstał! Naprawdę zmartwychwstał! W trakcie nabożeństwa przez pieśni, modlitwę i rozważanie Słowa Bożego dziękujemy Bogu za dar zbawienia i obietnicę Zmartwychwstania. Zwyczajem Wielkanocnym jest składanie sobie życzeń po nabożeństwie w trakcie agapy, czyli spotkania przy kawie, herbacie i ciastku.

Artykuł opublikowano w miesięczniku „ALBO, Aktualności Lokalne Biuletyn Olsztyński” Nr 3 (190) 2012, ss. 18-19.